

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:49

Lone Dybkjær (RV):

Nu er det, vi befinder os inde i Folketinget, så det kunne man forholde sig til. Jeg tror altså faktisk også, at man kunne finde adskillige uoverensstemmelser med det, Venstre siger herinde, og det, der sker ude i regioner og kommuner, så jeg synes, det er en fjollet diskussion. Men det er selvfølgelig en meget typisk Christiansborg-diskussion, det indrømmer jeg gerne. Den gavner bare ikke nogen mennesker ude i virkeligheden.

Det, der har været kernen, og som Det Radikale Venstre har arbejdet for, hvad enten det har været her eller i regionerne, er, at vi har sikret os, at der skal være tilstrækkelige offentlige tilbud. Vi synes ikke, at det er acceptabelt, at der ikke er tilstrækkelige offentlige tilbud til, hvad enten det er såkaldte almindelige sygdomme, eller det er psykiatriske sygdomme. Vi har så også på den baggrund sagt, at vi synes, at det er en meningsløs behandlingsgaranti, der er lavet, fordi det i virkeligheden ikke er der, kernen er. Det er i nok så høj grad f.eks. at sikre, at der er en tilstrækkelig udredning. Det er jo det, der er nødlidende i øjeblikket, fordi man venter med at lave en udredning, for så ved man, at behandlingsgarantien kommer til at tikke.

Så har vi i øvrigt sagt, når det drejer sig om det private, at det skal være kvalificeret, det skal være ordentligt, og det har vi fundet ikke var tilfældet i alle sammenhænge.

Kl. 13:51

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:51

Sophie Løhde (V):

Ordføreren nævnte jo selv i sin indledning her, at det ikke gavnede patienterne, at vi stod herinde og havde en Christiansborgdiskussion. Det var sådan set også derfor, at jeg selv sagde, at vi kan sige nok så mange ting herinde fra Folketingets talerstol. Det, der betyder noget for patienterne i praksis, er jo de muligheder, de har ude i den virkelige verden og ikke herinde i Folketingssalen. Det er det, der er afgørende for mig, og det vil jeg meget gerne måles på, også som parti, hvad det netop er for nogle muligheder, man som parti i praksis tilvejebringer ude på de steder, hvor man har ansvaret.

Jeg må altså konstatere, at på trods af at et givet tilbud var godkendt af Sundhedsstyrelsen, har De Radikale sået tvivl om kvaliteten, så medmindre Det Radikale Venstre ved bedre end Sundhedsstyrelsen, formoder jeg, at når Sundhedsstyrelsen har godkendt et tilbud til dagbehandling, er det i orden.

Så stiller jeg mig bare undrende over for, hvorfor man så afviste at gøre brug af det private tilbud, når man oven i købet fik penge med fra regeringen og fra staten til at indgå en sådan aftale. Så virker det jo, som om der mere er en ri-tuel modstand end et ønske om, at man i praksis løser problemerne.

Kl. 13:52

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror, vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Karen J. Klint.

Kl. 13:52

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Jeg har lyst til at starte min ordførertale med noget andet end det, jeg har skrevet, for det er jo rigtigt, som Venstres ordfører sagde, at det jo var godt, hvis vi også udmøntede det, vi siger herinde, i praksis. Nu er det jo sådan, at hvis man kommer med nogle løfter herinde som rege-ringsførende parti, gjorde det ikke noget, at pengeposen var stor nok til at kunne leve op til de løfter, man kom med. Men tilbage til min oprindelige ordførertale.

Jeg vil egentlig godt takke Enhedslisten for, at vi igen får mulighed for at sætte fokus på de udfordringer, der er på området, og som Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen, startede med, og også tale om de mennesker, som kommer til at begå nogle handlinger eller selv kommer i situationer, som er farlige for dem. Det problem kan vi nok ikke løse med den almindelige indsats, for nogle af dem kender vi jo ikke, før de netop begår den forkædelige handling. Men i forhold til et af de eksempler, hr. Per Clausen nævnte, vil jeg lige gøre opmærksom på, at der faktisk er nogle gode mennesker ude i samfundet, der er ved at oprette en patientforening for PTSD-ramte. Jeg ved, at f.eks. soldaternes veteranklub nu er med i det samarbejde, og det er jo sådan nogle foreninger, der skal til for at kunne løse nogle meget store personlige problemer for mennesker, som almindeligvis ikke vil ind i det formelle system og have hjælp her.

Der er mange udfordringer tilbage på det psykiatriske område, uanset at vi alle sammen har haft gode intentioner gennem mange år. Ud-